

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1326/2020
05.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Града Враћа, кога заступа Правобранилаштво града Враћа, против тужених Регионалног центра за таленте Враће, чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., и АА из ..., чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 175/2018 од 02.11.2018. године, у седници одржаној 05.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 175/2018 од 02.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 464/14 од 09.05.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о раду број .. од 30.12.2013. године закључен између Регионалног центра за таленте Враће и АА из ... . Истом пресудом обавезан је тужилац да друготуженом АА плати трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Допунским решењем Основног суда у Враћу П1 464/14 од 01.11.2017. године обавезан је тужилац да првотуженом Регионалном центру за таленте Враће плати трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 175/2018 од 02.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде и допунско решење истог суда П1 464/14 од 01.11.2017. године и у том делу списи предмета враћени првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити се у ревизији одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени АА је код туженог Регионалног центра за таленте Врање засновао радни однос на неодређено време ради обављања послова стручног сарадника на основу уговора о раду број .. закљученог 30.12.2013. године. На систем обавезног социјалног осигурања је пријављен 17.01.2014. године. Тужилац сматра да је наведени уговор о раду ништав јер је противан императивним прописима садржаним у одредбама Закона о буџетском систему и Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца за поништај предметног уговора о раду одбили.

Одредбом члана 27е став 34. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ бр. 54/09... 108/2013) прописано је да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године. Према ставу 34. истог члана, изузетно од става 34. овог члана, радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства. У случају непоштовања цитиране одредбе члана 27е став 34, одредбом члана 103б истог закона, предвиђена је прекршајна одговорност и новчано кажњавање корисника јавних средстава и одговорног лица корисника јавних средстава, привремено обустављање извршења апропријација намењених за исплату плата, односно примања запосленим, изабраним, постављеним и ангажованим лицима код корисника буџетских средстава и корисника средстава организације за обавезно социјално осигурање, односно привремена обустава преноса трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде и пореза на добит правних лица јединица локалне власти.

Одредбом члана 103. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78... 57/89, „Службени лист СРЈ“ бр. 31/93... 44/99) прописано је да уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима ништав је ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеним случајевима не прописује што друго. Према ставу 2. истог члана, ако је закључење одређеног уговора забрањено само једној страни, уговор ће остати на снази ако у закону није што друго предвиђено за одређени случај, а страна која је повредила законску забрану сносиће последице.

У конкретном случају закључење спорног уговора о раду без претходно прибављене сагласности, било је забрањено туженом Регионалном центру за таленте, као кориснику буџетских средстава, по одредбама императивних прописа и то цитираним одредбама члана 27е Закона о буџетском систему, као и по одредбама Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ број 113/2013) којом је регулисан поступак прибављања сагласности за ново запошљавање и додатно

радно ангажовање код корисника јавних средстава. Међутим, закључење таквог уговора о раду није било забрањено туженом АА, као незапосленом лицу које тражи запослење. Поред тога, Закон о буџетском систему и Уредба о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава не предвиђају ништавост уговора као последицу повреде наведене забране, већ предвиђају прекршајну одговорност за прекршиоца забране – корисника буџетских средстава и одговорно лице код корисника буџетских средстава.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је предметни уговор ништав. За своју оцену нижестепени судови су дали довољне и потпуне разлоге које у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић